

ZWIERZ



**O ZAPOBIEGANIU BEZDOMNOŚCI ZWIERZĄT
W GMINACH ORAZ O PROJEKCIE
ZWIERZOWA AKCJA KASTRACJA 2022/23!**

WSPÓLNY CEL – LIKWIDACJA BEZDOMNOŚCI ZWIERZĄT W POLSCE

Fundacja ZWIERZ została założona w 2015 r. Od tej pory podjęliśmy wiele działań na rzecz upowszechnienia humanitarnego traktowania zwierząt oraz zapobiegania ich bezdomności. Wspieramy konkretnymi działaniami, wiedzą oraz środkami finansowymi organizacje społeczne i osoby, które podejmują działania na rzecz zwierząt. Od roku 2020 wspieramy także gminy w ramach ZWIERZowej Akcji Kastracja!

Jednym ze zrealizowanych przez nas projektów było wyposażenie czterech organizacji społecznych działających na rzecz zwierząt w samochody przystosowane do przewożenia zwierząt. Dzięki temu mogą one podejmować skutecznie działania interwencyjne w sprawach krzywdzenia zwierząt.



+48 695 902 335

ZWIERZOWA INFOLINIA
BEZPŁATNEJ INFORMACJI PRAWNEJ
Z ZAKRESU OCHRONY ZWIERZĄT

WTORKI I CZWARTKI OD 17:00 DO 19:00

Od września 2019 r. prowadzimy również ZWIERZową Infolinię Bezpłatnej Informacji Prawnej z Zakresu Ochrony Zwierząt. Do końca lipca 2022 roku udzieliliśmy ponad 1200 informacji organizacjom społecznym, przedstawicielom samorządów oraz osobom prywatnym. Pomogliśmy w opiniowaniu programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt.



W latach 2015–2022 opłaciliśmy wykonanie zabiegów u ponad 500 zwierząt, objętych opieką przez organizacje społeczne, których celem działania jest ochrona zwierząt lub osoby prywatne, w tym także u zwierząt które zostały zabezpieczone podczas przeprowadzonych interwencji.



Zaopiniowaliśmy ponad 100 gminnych programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, wskazując wady, ale też dobre praktyki, które stosowane przez Gminy pozwalają na lepsze zapewnienie opieki zwierzętom.

Przygotowaliśmy Informator dla Policji „CZYNY PRZECIWKO ZWIERZĘTOM Z USTAWY O OCHRONIE ZWIERZĄT”, który zostanie przekazany organom ścigania.

We wrześniu 2022 roku rozpoczęliśmy nabór do III edycji ZWIERZowej Akcji Kastracja!

ZWIERZOWA
AKCJA KASTRACJA!

W pierwszej edycji Akcji Kastracja! wzięło udział 31 gmin, na terenie których łącznie wykastrowano i trwale oznakowano 1357 zwierząt. Do drugiej edycji przystąpiły 83 gminy, a do końca lipca 2022 r. wykastrowano ponad 2300 zwierząt.

PROBLEM – BEZDOMNOŚĆ ZWIERZĄT

W roku 2020 w schroniskach było ponad 92 242 psów i ponad 32 507 kotów¹. Szacuje się, że nawet tyle samo zwierząt bezdomnych przebywa w miejscach prowadzonych przez organizacje społeczne działające na rzecz zwierząt lub w domach tymczasowych.

PRZYCZYNY BEZDOMNOŚCI ZWIERZĄT:

1. Niekontrolowane bądź nadmierne rozmnażanie zwierząt (przez osoby prywatne, jak też hodowców).
2. Brak trwałego znakowania zwierząt (w przypadku zagubienia brak możliwości szybkiego zwrócenia zwierzęcia dotychczasowemu opiekunowi).
3. Brak świadomości i odpowiedzialności osób biorących pod opiekę psa lub kota (skutkiem jest brak nadzoru nad zwierzętami i ich porzucenia).

¹Według raportu rocznego Głównego Lekarza Weterynarii z wizytacji schronisk dla zwierząt za rok 2020 <https://www.wetgiw.gov.pl/nadzor-weterynaryjny/schroniska-dla-bezdomnych-zwierzat>.



Kociąta ciąży trwa od 52 do 65 dni. Kotka może rodzić nawet 3 razy w ciągu roku. Dla powyższej ilustracji założono: Kotka rodzi 3 razy w ciągu roku. W miocie rodzi 6 kotów, z czego połowa to kotki, które rodzą w kolejnym roku i wszystkie koty przeżywają. Każda kotka rodzi tylko jeden rok.



Dla powyższej ilustracji założono, że suczka rodzi 2 razy w ciągu roku. W miocie rodzi 6 psów, z czego połowa to znowu suczki i wszystkie zwierzęta przeżywają. Każda suczka rodzi tylko przez jeden rok.

KTO JEST ODPOWIEDZIALNY ZA PODJĘCIE DZIAŁAŃ I ICH EFEKTYWNOŚĆ

Wykonawcami zadań w zakresie zapobiegania bezdomności i opieki nad zwierzętami bezdomnymi **ustanowiono gminy**, które zostały zobowiązane także do ich finansowania (zadania własne samorządu terytorialnego).

ROZWIĄZANIE

Rozwiązaniem dla tego problemu nie jest wtłoczenie wszystkich bezdomnych zwierząt do schronisk, lecz wdrożenie szeregu działań mających na celu zapobieganie bezdomności, a działania te to:

- kastracja zwierząt domowych i kotów wolno żyjących oraz ich powszechne trwale znakowanie;
- edukacja społeczeństwa o zasadach opieki nad zwierzętami;
- popularyzacja przekazywania zwierząt do nowych domów (adopcja).

ZWIERZĘ JAKO CZŁONEK RODZINY A ODPOWIEDZIALNOŚĆ GMIN

Opieka nad psami lub kotami, które uciekły lub w inny sposób zagubiły się, jest ważna ze względu na:

- **zwierzęta**, ich dobrostan i bezpieczeństwo;
- **opiekunów zwierząt** – osoby związane ze swoimi zwierzętami, które na skutek niespodziewanych okoliczności je utracili.

Obecnie sądy powszechne uznają więź ze zwierzęciem jako dobro osobiste, a spowodowanie jego utraty za naruszenie takiego dobra. **To ważna zmiana społeczna, ale też duża odpowiedzialność gmin za blakające się/wyłapanie zwierzęta przed ich opiekunami.**

ZAŁOŻENIA DLA WPROWADZENIA ZABIEGÓW KASTRACJI ZWIERZĄT W GMINIE

- Zabiegi kastracji powinny zostać przeprowadzone u samic oraz samców psów i kotów, jak też kotów wolno żyjących.
- Dofinansowanie zabiegów wykonywanych na zwierzętach będących pod opieką mieszkańców gminy nie powinno być uzależnione od liczby posiadanych przez nich zwierząt.
- Finansowanie zabiegów kastracji powinno zostać połączone z edukacją społeczną na temat dobrostanu zwierząt i odpowiedzialności ich opiekunów.

Często osoby, dla których dużym obciążeniem w budżecie domowym będzie opłacenie zabiegu kastracji, są posiadaczami kilku zwierząt. W tych przypadkach przeprowadzenie zabiegów u wszystkich zwierząt skutecznie zabezpieczy przed niekontrolowanym rozmnażaniem.

” Kastracja zarówno samic, jak i samców psów i kotów ma pozytywny wpływ na wiele aspektów dotyczących ich zdrowia. Wykastrowane zwierzęta tych gatunków mają również statystycznie wyższą średnią długość życia od zwierząt niekastrowanych. ”

lekarz weterynarii **Weronika Rarok**

ART. 1. USTAWY O OCHRONIE ZWIERZĄT

1. Zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę.

3. Organy administracji publicznej podejmują działania na rzecz ochrony zwierząt, współdziałając w tym zakresie z odpowiednimi instytucjami i organizacjami krajowymi i międzynarodowymi.

ZADANIA GMIN DOTYCZĄCE KWESTII ZWIĄZANYCH ZE ZWIERZĘTAMI BEZDOMNYMI

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. 2020 poz. 638) dwa zadania:

- **zapobieganie bezdomności zwierząt** oraz
- **zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom** należąc do **obowiązkowych zadań własnych gmin**.

Problem bezdomności zwierząt domowych

to kwestia do dnia dzisiejszego nierozwiązana i to nie tylko w Polsce. Przyczyną tej sytuacji jest głównie niekontrolowane rozmnażanie zwierząt – zwierząt nierasowych i rasowych. Zwierzęta niechciane, te rozdane, jak też te kupione zasilały grupę zwierząt bezdomnych od lat. Trafiają do niej także zwierzęta zgubione przez ich opiekunów (na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej przez NIK <nr P/16/058> można wnioskować, iż stanowią one znaczną liczbę zwierząt wyłapywanych przez gminy – por. kontrola w Urzędzie Gminy Suchy Las s. 7 pkt 1.6.).

Zwierzęta niechciane często doznają ze strony człowieka okrutnego traktowania, najczęściej w postaci zaniedbań, takich jak niezapewnienie wody czy pokarmu, brak opieki weterynaryjnej oraz właściwego pomieszczenia, które zabezpieczy przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi (czyny takie kwalifikowane są jako wykroczenia z ustawy o ochronie zwierząt lub przestępstwo znęcania się nad zwierzęciem). Zwierzęta te są porzucane (np. w okresie wakacji albo kiedy zaczynają chorować), a nawet pozbawiane życia. Oczywiście czyny takie zostały zabronione przepisami ustawy o ochronie zwierząt, jednak zapobieganie takim sytuacjom dla samego zwierzęcia jest najbardziej skuteczną metodą ochrony. To właśnie ta przesłanka leżała u podstaw przyjęcia przepisów mających na

celu zapobieganie bezdomności zwierząt oraz zapewnienie opieki takim zwierzętom.

W celu realizacji wskazanych dwóch zadań rady gmin uchwalają corocznie, do dnia 31 marca, **programy opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt**. Są one przyjmowane na podstawie art. 11a oraz art. 11 wskazanej ustawy po zaopiniowaniu projektu przez powiatowego lekarza weterynarii, organizacje społeczne (organizacje, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, działające na obszarze gminy) oraz dzierżawcę lub zarządcę obwodów łowieckich (działających na obszarze gminy).

ZWIERZĘTA BEZDOMNE

„Zwierzęta bezdomne” to zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabląkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały.

art. 4 pkt 16 ustawy o ochronie zwierząt

Definicja zwierzęcia bezdomnego zawarta w ustawie o ochronie zwierząt jednoznacznie potwierdza, że nie chodzi o zwierzęta niczyje (obecnie potocznie określane jako bezpańskie), a więc niebędące czyjąś własnością. W pierwszym przypadku jest mowa o zwierzęciu, którego ktoś szuka, zaś w drugim o zwierzęciu, w stosunku do którego ktoś dopuścił się przestępstwa (art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 1 i 2 pkt ustawy o ochronie). Jednocześnie są to zwierzęta, które nagle straciły opiekę i wymagają podjęcia działania ze strony człowieka w celu udzielenia im jak najszybciej pomocy. Nie mają dostępu do pożywienia, bezpiecznego miejsca schronienia oraz swojego opiekuna, z którym zazwyczaj są bardzo związane. Biegając bez kontroli, są narażone na różnego typu wypadki, jak też mogą spowodować sytuacje niebezpieczne dla ludzi (np. zdarzenia drogowe).

O sytuacji cywilnoprawnej zwierzęcia koniecznie trzeba pamiętać przy tworzeniu programu. Właścicielami zwierząt bezdomnych czy też ich dotychczasowymi opiekunami są zazwyczaj mieszkańcy gminy, którzy oczywiście chcą je szybko odzyskać, którzy na ich utrzymanie nie szczydzili środków finansowych, a z psem czy kotem lub innym zwierzęciem związane są bardzo dzieci.

Jednakże nie jest tak, że zwierzę porzucone, którego własności czy opieki nad nim chciał pozbyć się dotychczasowy opiekun, nie wymaga traktowania zgodnego z ustawą o ochronie zwierząt.

Opieka nad zwierzętami bezdomnymi i działania na rzecz zapobiegania bezdomności powinny zostać tak zorganizowane i zrealizowane, by zapewnić, że zwierzęta bezdomne będą traktowane humanitarnie.

Każde zwierzę wymaga humanitarnego traktowania.

„Humanitarne traktowanie zwierząt” – to traktowanie uwzględniające potrzeby zwierzęcia i zapewniające mu opiekę i ochronę.

Art. 5 i art. 4 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt

Do zwierząt bezdomnych (tych, które zabląkały się lub uciekły) stosuje się, odpowiednio, przepisy dotyczące rzeczy znalezionych, w tym art. 187 kodeksu cywilnego (Dz.U. 2019 poz. 1145) oraz ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o rzeczach znalezionych (Dz.U. 2019 poz. 908). Stosowanie tych przepisów, odpowiednio, pozwala z całą pewnością stwierdzić, że znalazca powinien dopełnić swoich obowiązków, a więc zgłosić znalezione zwierzę staroście (art. 5 ustawy o rzeczach znalezionych), który zamieszcza w tej sprawie ogłoszenie na przeznaczony do tego tablicy wywieszony w jego siedzibie (w okresie roku) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej (art. 15 ust. 3 ustawy o rzeczach znalezionych).

„Rzecz znaleziona, która nie zostanie przez osobę uprawnioną odebrana w ciągu roku od dnia doręczenia jej wezwania do odbioru, a w przypadku niemożności wezwania – w ciągu dwóch lat od dnia jej znalezienia, staje się własnością znalazcy, jeżeli uczynił on zadość swoim obowiązkom. (...)”

art. 187 §1. kodeksu cywilnego

Jeżeli jednak właściciel lub dotychczasowy opiekun jest znany, sytuacja jest inna, a stosowanie bezpośrednio przepisu kodeksu cywilnego nie będzie uprawnione, ponieważ jednocześnie mamy do czynienia z sytuacją porzucenia zwierzęcia, a więc przestępstwem.

Powyższe nie stoi na przeszkodzie wydaniu zwierzęcia do adopcji przed upływem dwóch lat, ponieważ przepisy dotyczące rzeczy mogą być za-

stosowane do zwierząt nie tylko odpowiednio, ale też tylko, jeżeli danej sytuacji nie reguluje ustawa o ochronie zwierząt. I tak, choć nie zawiera ona przepisów dotyczących kwestii cywilnoprawnych, nakłada jednak na gminy obowiązek poszukiwania nowych właścicieli dla zwierząt przebywających w schronisku (art. 11a ust. 2 pkt 5), jak też oczywiście zasadę humanitarnego traktowania. Jednoznacznie należy ocenić, że jak najkrótsze przebywanie zwierzęcia w schronisku jest dla niego najlepsze.

PROGRAM OPIEKI NAD ZWIERZĘTAMI BEZDOMNYMI ORAZ ZAPOBIEGANIA BEZDOMNOŚCI ZWIERZĄT

Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt jest **aktem prawa miejscowego** zawierającym normy o mieszanym abstrakcyjno-konkretnym charakterze. „Przede wszystkim **konkretyzuje sposoby działania gminy w celu należytego wypełnienia jej obowiązków wynikających z ustawy o ochronie zwierząt**” (wyrok NSA z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II OSK 725/17). Akt ten nie powinien więc stanowić ogólnych wytycznych lecz być „dostosowany do warunków i okoliczności występujących oraz przewidywanych w danym roku i nie można mu nadawać charakteru ogólnych ram, które dopiero wymagałyby dalszej konkretyzacji” (II SA/Go 797/17 – wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim).

Uchwała rady gminy zawierająca program musi być wydana na podstawie i w granicach delegacji ustawowej – jego treść musi być zgodna z postanowieniami ustawy, co oznacza między innymi, że powinny zostać uregulowane wszystkie kwestie, które ustawodawca uznał za obowiązkowe.

W programie **obligatoryjnie** powinny zostać uregulowane następujące kwestie (art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt):

1. zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
2. opieka nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
3. odławianie bezdomnych zwierząt;
4. obligatoryjna sterylizacja albo kastracja zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
5. poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
6. usypianie ślepych miotów;

7. wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
8. zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Wskazany zbiór zadań jest katalogiem otwartym, co oznacza, że jeżeli rada gminy uzna inne zadanie za ważne w sferze ochrony zwierząt przed bezdomnością i zapobiegania ich bezdomności, może wprowadzić je do programu. Często takim dodatkowym zadaniem wprowadzanym przez rady gmin jest edukacja mieszkańców gminy.

Katalog nie zawiera tylko przepisów dotyczących zwierząt bezdomnych, lecz także normy odnoszące się do kotów wolno żyjących, zwierząt będących pod opieką mieszkańców gminy, jak też zwierząt dzikich, które zostały potrącone w trakcie zdarzenia drogowego.

Można zadania z art. 11a ust. 2 podzielić na cztery grupy (przy czym nie są to grupy rozłączne):

1. zadania, których realizacja zapewni opiekę zwierzętom bezdomnym, a są to wyłapywanie zwierząt, zapewnienie miejsca w schronisku – dla zwierząt domowych oraz wskazanie gospodarstwa rolnego – dla zwierząt gospodarskich, sterylizacja albo kastracja zwierząt w schronisku oraz poszukiwanie dla nich nowych właścicieli;
2. zadania z zakresu zapobiegania bezdomności zwierząt – sterylizacja albo kastracja w schronisku, usypianie (uśmiercanie) ślepych miotów, a także sterylizacja albo kastracja kotów wolno żyjących (to zadanie mieści się w opiece nad kotami – pkt 2);
3. zapewnienie opieki nad kotami wolno żyjącymi, w tym ich dokarmianie;
4. zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

W przypadku grupy 1. niezbędne jest zapewnienie opieki lokalnie (wyrok NSA – II OSK 2136/13, wyrok WSA w Łodzi – II SA/Łd 236/13) przez prowadzenie schroniska dla zwierząt przez gminę lub podpisanie stosownej umowy z podmiotem uprawnionym do prowadzenia takiej działalności. Ułatwieniem dla gminy w zakresie zweryfikowania jakości świadczonych przez schronisko usług są wymogi zawarte w innej uchwale rady gminy, podejmowanej na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2019 r. poz. 2010)

Zasady funkcjonowania schroniska dla zwierząt zostały też określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz.U. 2004 nr 158 poz. 1657), które w styczniu 2023 r. zostanie zastąpione nowym bardziej szczegółowym rozporządzeniem z dnia 20 stycznia 2022 r. (Dz.U. 2022 poz. 175). W aktach tych określono wymogi, których spełnianie kontroluje Inspekcja Weterynaryjna.

Z kolei z zadań mających na celu zapobieganie bezdomności zwierząt pierwsze, bardzo istotne, dotyczy działań obowiązkowych w schronisku, a więc, żeby było ono skutecznie realizowane, konieczne jest przeprowadzanie przez gminę systematycznych kontroli jego wykonywania w krótkim czasie po przybyciu zwierzęcia, po to, by nie rozmnażały się one w schronisku, jak też by zwierzę nie zostało wydane nowemu opiekunowi niewykastrowane. Usypianie ślepych miotów zaś nie dotyczy tylko zwierząt w schronisku, jednak nie powinno stać się sposobem na zmniejszenie liczby zwierząt niechcianych – najlepszym rozwiązaniem jest zawsze trwałe ubezplodnienie zwierzęcia.

Opieka nad kotami wolno żyjącymi to nie tylko dokarmianie (całorocznie), ale również utrzymanie czystości w miejscach ich bytowania, sterylizacja albo kastracja, opieka weterynaryjna oraz zapewnienie miejsc, w których zwierzęta te mogą się schować, zwłaszcza w zimie. Zalecamy prowadzenie rejestru miejsc bytowania tych zwierząt oraz rejestru społecznych opiekunów kotów wolno żyjących. To te osoby są najbliższe kotów i mogą faktycznie oraz nieodpłatnie sprawować opiekę nad nimi.

Zapewnienie całodobowej opieki lekarsko-weterynaryjnej dotyczy wszystkich zwierząt, które doznały urazów podczas zdarzeń drogowych. Oznacza to, że dotyczy także zwierząt dzikich, zaś opieka weterynaryjna w ich przypadku może nie wystarczyć, więc władze gminy powinny przewidzieć dalsze postępowanie z tymi zwierzętami, w razie niemożliwości wypuszczenia ich na wolność. Zadanie to nie tylko wynika z ustawy o ochronie zwierząt, ale też z zadania o szerszym charakterze – ochrony przyrody w gminie, które wynika z ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2020 poz. 713) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2020 poz. 55), która definiuje, czym ochrona przyrody jest.

PLAN STERYLIZACJI ALBO KASTRACJI ZWIERZĄT W GMINIE ORAZ ICH ZNAKOWANIE

W art. 11a ust. 3 i 3a ustawy o ochronie zwierząt ustanowiono **dwa zadania o charakterze fakultatywnym**, które obecnie uznaje się za bardzo istotne dla efektywności zapobiegania bezdomności zwierząt domowych (wyniki kontroli Najwyższej Izby Kontroli – nr P/16/058). Są to:

- **plan znakowania zwierząt w gminie** (art. 11a ust. 3)

oraz

- **plan kastracji zwierząt w gminie**, przy pełnym poszanowaniu praw właścicieli zwierząt lub innych osób, pod których opieką zwierzęta pozostają (art. 11a ust. 3a u.o.z.).

Art. 11a ust. 3 może być podstawą przyjęcia norm nakładających na mieszkańców gminy obowiązków trwałego znakowania zwierząt w gminie w ramach planu. Znakowanie takie będzie odbywać się na koszt gminy, tak jak pozostałe zadania. Wskazywana przez NIK w wynikach kontroli P/058/16 uchwała Rady Gminy w Suchym Lesie, przyjęta na podstawie przepisu ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach obecnie została uchylona, wydaje się, że utraciła podstawę prawną. Obecnie należy uznać, że upoważnienie do wydania uchwały zawierającej taką normę zawiera tylko art. 11a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt.

Z kolei plan sterylizacji albo kastracji zwierząt przebywających pod opieką mieszkańców gminy to bardzo ważne zadanie gminy, wymagające dobrego poinformowania mieszkańców oraz przekonania o jego znaczeniu dla zdrowia i dobrostanu zwierząt, ale też bezpieczeństwa ludzi, ich zdrowia i majątku. Nie tylko zabezpiecza przed nadmierną liczbą zwierząt, ale też przed ich waleśnianiem się, również z powodu wpływu na behavior, jak też ich liczby.

Gmina, wprowadzając takie zadania, musi stworzyć efektywny system informowania jej mieszkańców o wprowadzeniu możliwości sfinansowania zabiegów oraz znakowania.

FINANSOWANIE PROGRAMU

W programie powinny zostać określone również, o czym stanowi art. 11a ust. 5 ustawy o ochronie zwierząt, **środki finansowe przeznaczone na realizację każdego z zadań oraz sposób ich wydatkowania** (tak: wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim <II SA/Go 797/17>, wyrok WSA w Krakowie <II SA/Kr 221/16>, wyrok WSA w Opolu <II SA/Op 253/15>, wyroki WSA we Wrocławiu <II SA/Wr 676/14, II SA/Wr 752/14>).

Koszty realizacji pokrywa gmina, a środki przewidziane na jego realizację powinny być dopasowane do rzeczywistych potrzeb na terenie gminy, tak by faktycznie została zapewniona opieka wszystkim zwierzętom bezdomnym oraz zostały podjęte działania, które pozwolą na efektywne zapobieganie bezdomności zwierząt na jej terenie.

To właśnie finansowanie określonych w programie zadań stanowi najczęściej problem efektywności programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi przyjmowanymi przez rady gmin. Za małe środki finansowe przeznaczone na realizację podjętych przez gminę zadań uniemożliwiają ich rzeczywiste wykonanie, przy czym każdemu zadaniu muszą zostać przypisane konkretne środki, obowiązkowym czy fakultatywnym.



DLACZEGO SCHRONISKA DLA ZWIERZĄT NIE SĄ ROZWIĄZANIEM PROBLEMU

Przekazywanie zwierząt bezdomnych do schronisk dla zwierząt, jako główne działanie na rzecz zapobiegania bezdomności zwierząt, nie jest efektywnym rozwiązaniem.

- Schronisko nie może być miejscem stałego utrzymywania zwierząt ze względu na **brak możliwości zapewnienia zwierzętom odpowiedniego poziomu dobrostanu** – możliwości realizacji potrzeb biologicznych, jak też psychicznych zwierzęcia, zagrożenie chorobami oraz nieustający stres.
- Schronisko nie może być miejscem stałego utrzymywania zwierząt ze względu na **ponoszone przez gminy koszty**.
- **Wydane środki finansowe na utrzymanie zwierząt w schroniskach nie wpływają na zmniejszenie bezdomności w gminie.**

Wyniki kontroli Najwyższej Izby Kontroli nie pozostawiają wątpliwości: kastracja zwierząt oraz trwałe ich znakowanie to najlepsze sposoby na zapobieganie bezdomności zwierząt.²

Utrzymanie psa w schronisku dla zwierząt (bez leczenia i innych dodatkowych kosztów) wynosi średnio od 8,50 do 11,50 zł netto. Nawet jeśli weźmiemy pod uwagę tę niższą stawkę, to na jednego psa miesięcznie gmina wyda 255 zł netto, co oznacza 313,65 zł brutto. Jeżeli pies przebywa w schronisku choćby pół roku, to kwota samego utrzymania wyniesie 1 881,90 zł brutto, jeżeli zaś takich psów będzie „tylko” 10 – razem to 18 819,00 zł brutto.

Kwota ta jednak nie rozwiązała problemu bezdomności, tylko zapewniła opiekę 10 psom, bez uwzględnienia kosztów kastracji, znakowania i, często w przypadku wyłapanych zwierząt, niezbędnego leczenia i szczepień. Co najmniej trzeba więc dodać do niej po 400 zł brutto na zwierzę – dodatkowe 4 000,00 zł. Razem 22 819,00 zł brutto.

A co się stanie, jeśli psów bezdomnych będzie 20 i spędzą w schronisku więcej niż 6 miesięcy? A co, jeśli będzie trzeba objąć opieką również koty?

W świetle powyższych danych inwestycja Gminy w edukację mieszkańców, kastracje i znakowanie utrzymywanych przez nich zwierząt, a także akcje promujące adopcję zwierząt bezdomnych jawią się jako znakomite rozwiązanie. Co ważne, są Gminy, które podjęły się takich działań, a ich skuteczność została przedstawiona, między innymi, w wynikach wspomnianej kontroli NIK.

² Wyniki kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli (P/16/058).





OPIEKA NAD KOTAMI, W TYM KOTAMI WOLNO ŻYJĄCYMI

Opieka nad kotami wychodzącymi, bezdomnymi oraz kotami wolno żyjącymi to zadania, w ramach których powinno zostać uwzględnione przeprowadzanie powszechnych zabiegów kastracji (samic i samców) oraz ich znakowania.

W przypadku **kotów wychodzących** mowa oczywiście o dofinansowaniu zabiegu wykonanego na zwierzęciu, które przebywa pod opieką mieszkańca Gminy, jednak zabezpieczenie go przed rozmnażaniem **bezpośrednio wpłynie na zmniejszenie liczby kotów wolno żyjących, jak też liczby kotów bezdomnych.**

Z kolei w przypadku **kotów wolno żyjących** kastracja jest bardzo istotną formą zapewnienia dobrostanu tym zwierzętom oraz niezbędnej kontroli populacji. Częste rujki, a później cięższe, bardzo obciążają organizmy kotek, kocięta często chorują i umierają.

Ograniczanie populacji kotów wolno żyjących i zapobieganie przychodzeniu na świat kociąt niechcianych przez ich opiekunów **zmniejszy liczbę kotów w schroniskach.** Co za tym idzie, obniży koszty opieki.

DLACZEGO JAKOŚĆ OPIEKI NAD ZWIERZĘTAMI JEST WAŻNA?

„Od roku 1996 opinie respondentów na temat odczuwania bólu przez zwierzęta nie zmieniły się znacząco. Obecnie, tak jak dotychczas, **około 80% badanych jest zdania, że zwierzęta odczuwają ból w takim samym stopniu jak człowiek**”.³ Oznacza to, że dla znaczącej części mieszkańców każdej Gminy sposób traktowania zwierząt przez władarzy będzie ważny.

³Komunikat z Badań CBOS Nr 112/2018 – „Postawy wobec zwierząt”. Zestawienie z lat 1996, 2006, 2013, 2018, strona nr 1.

DLACZEGO PROGRAMY KASTRACJI I ZNAKOWANIA ZWIERZĄT W GMINACH SĄ WAŻNE?

” *ZWIERZowa Akcja Kastracja! to realna pomoc w zapobieganiu bezdomności zwierząt przez:*

- *wsparcie finansowe w zakresie wykonywania zabiegów kastracji i znakowania zwierząt właścicielskich oraz kotów wolno żyjących,*
- *akcję informacyjną a przez to wzrost świadomości społeczności, dotyczącej korzyści płynących z zabiegów kastracji oraz znakowania zwierząt.*

Rezultaty Akcji są zauważalne poprzez spadek liczby zgłaszanych do gminy zwierząt bezdomnych oraz możliwość szybkiego odnalezienia właściciela zwierzęcia zagubionego, trwale oznakowanego. W gminie Barwice Akcja spotkała się z ogromnym zainteresowaniem, w ciągu 2 tygodni wyczerpaliśmy limit zgłoszeń. Jeśli będzie organizowana kolejna edycja, z pewnością skorzystamy. ”

- Burmistrz Barwic **Mariusz Kieling**

” *Współpraca z Fundacją ZWIERZ przebiega bardzo profesjonalnie. Uczestniczyliśmy w ciekawych szkoleniach oraz uzyskaliśmy fachową pomoc przy realizacji programu dla bezdomnych zwierząt. Otrzymaliśmy również materiały edukacyjne oraz plakaty dla naszych Mieszkańców. Dzięki nim możemy rozpowszechniać wiedzę na temat właściwego traktowania zwierząt. Doświadczenie, które zdobyliśmy współpracując z Fundacją zostanie dobrze wykorzystane w kolejnych latach. Jeśli natomiast chodzi o samą akcję, to uważam, że była ona bardzo potrzebna. Potwierdza to ogromne zainteresowanie Mieszkańców, którzy są świadomi, że należy zapobiegać bezdomności zwierząt poprzez ograniczenie nadmiernego ich rozmnażania.* ”

- Wójt Gminy Żabia Wola **Piotr Rybka**

” *Gmina Rędziny zdecydowała się wziąć udział w projekcie ZWIERZowa Akcja Kastracja, będąc przekonaną, że kastracja oraz czipowanie to najlepszy sposób na zapobieganie bezdomności zwierząt. Ponadto właściciele zwierząt domowych (psów i kotów) mogą korzystać z bezpłatnego zabiegu swoich czworonogów. Koty wolno żyjące wymagają opieki człowieka, dlatego kontrola populacji jest niezwykle ważna. Każde zwierzę wymaga humanitarnego traktowania.* ”

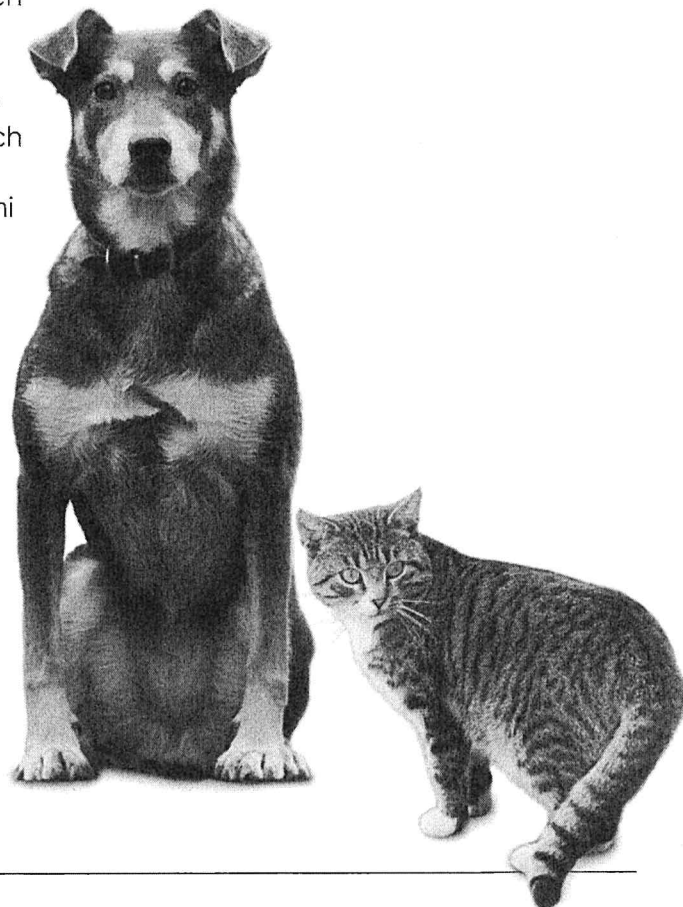
- Wójt Gminy Rędziny **Paweł Militowski**

” *Mieszkańcy Gminy Ujazd byli już wcześniej zainteresowani kastracją swoich zwierząt, dlatego Gmina Ujazd przystąpiła do akcji kastracji i znakowania zwierząt właścicielskich i kotów wolno żyjących. Akcja ta cieszy się ogromnym zainteresowaniem wśród mieszkańców naszej gminy, cały czas składane są nowe wnioski i w związku z tym Gmina Ujazd i Fundacja ZWIERZ przeznaczyła na Akcję kolejne środki finansowe. Akcja kastracji i znakowania zwierząt jest całkowicie bezpłatna dla właściciela czy opiekuna zwierzęcia. Znakowanie zwierząt to doskonała metoda zapobiegania bezdomności zwierząt umożliwiająca szybkie ustalenie właściciela zwierzęcia. Dzięki tej Akcji zmniejszyła się bezdomność zwierząt na terenie gminy. Gmina Ujazd jest zainteresowana wzięciem udziału w kolejnej edycji Akcji kastracji i znakowania zwierząt.* ”

- Burmistrz Ujazdu **Hubert Ibrom**

Fundacja ZWIERZ proponuje rozszerzenie prowadzonych na terenach gmin wiejskich i miejsko-wiejskich działań mających na celu zmniejszenie liczby zwierząt niechcianych (bezdolnych) i zwiększenie efektywności tych działań, przy bezpośrednim wsparciu mieszkańców Gminy, przez:

- wspólne promowanie oraz finansowanie zabiegów sterylizacji/kastracji zwierząt przebywających pod opieką mieszkańców Gminy oraz kotów wolno żyjących;
- możliwość nieodpłatnego udziału osób wskazanych przez Urząd Gminy w trzech profesjonalnych szkoleniach o:
 - a. tworzeniu programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt;
 - b. przepisach dotyczących dobrostanu zwierząt;
 - c. zasadach odbioru zwierząt w trybie administracyjnym.



Wspólne promowanie przeprowadzania zabiegów kastracji i sterylizacji u zwierząt przebywających pod opieką mieszkańców Gminy polegać będzie na przekazaniu przez Fundację ZWIERZ materiałów informacyjnych dla mieszkańców.

Wspólne sfinansowanie zabiegów – Fundacja ZWIERZ prześle Gminie 5 000 zł na sterylizację i kastrację zwierząt, pod warunkiem przekazania przez Gminę takiej samej kwoty na ten sam cel.

„ ZWIERZOWA Akcja Kastracja! to znakomita okazja do nawiązania współpracy z organizacją społeczną, która prześle nie tylko środki finansowe na kastrację zwierząt w gminie, ale również swoją wiedzę na temat najskuteczniejszych sposobów zapobiegania bezdomności zwierząt. To z kolei, pozwoli na efektywne realizowanie zadań z zakresu opieki nad zwierzętami, powierzonych podstawowym jednostkom samorządu gminnego, oraz obniży ponoszone przez nie koszty.

”

dr nauk prawnych **Agnieszka Gruszczyńska**

**ZWI
ERZ**



OPIEKA NAD KOTAMI

ZADANIE WŁASNE GMIN

Nowelą z dnia 16 września 2011 r. do ustawy o ochronie zwierząt wprowadzono do katalogu zadań obowiązkowych nałożonych na gminy (art. 11a ust. 2 u.o.z.) opiekę nad kotami wolno żyjącymi oraz kotami bezdomnymi.

Pierwszej ze wskazanych grup zwierząt ustawodawca nie zdefiniował i nie określił, jakie działania powinny się składać na opiekę nad kotami wolno żyjącymi, jednak obecnie dobre praktyki i orzecznictwo sądów wskazuje na zasady wykonywania tego zadania. W przypadku drugiej grupy zaś w styczniu 2023 r. wchodzi w życie nowe rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz.U. 2022 poz. 175), w którym określono warunki utrzymywania kotów w schroniskach, a podmioty je prowadzące będą musiały się dostosować.

Tworzeniu niniejszego Informatora Fundacji ZWIERZ przyświecał cel, by przekazać, zdobytą w wieloletniej praktyce oraz pracy naukowej, wiedzę o potrzebach i funkcjonowaniu kotów wolno żyjących osobom, które będą opracowywać, uchwalać oraz wykonywać programy opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W Informatorze przedstawiliśmy stan prawny na dzień 31.08.2022 r.

„*Korzystając z kilkuletniego doświadczenia w opracowywaniu opinii do programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi, stwierdzam, że **opieka nad kotami w gminach stanowi istotny problem**. Wśród norm zawartych w programach można wskazać znaczące różnice, a **zapewniana opieka zazwyczaj nie jest wystarczająca**.*

Koty są mniej widoczną grupą zwierząt wymagającą pomocy niż psy. Określenie, do której z trzech grup napotkany kot należy, warunkuje sposób dalszego z nimi postępowania, jednak właściwa kwalifikacja nie jest łatwa, jak też nie jest oczywista.

W przypadku kotów wolno żyjących zasady opieki nie zostały określone normami prawa powszechnie obowiązującego, zaś koty bezdomne wymagają zapewnienia zupełnie innych warunków niż psy, co często nie jest brane pod uwagę przez schroniska.

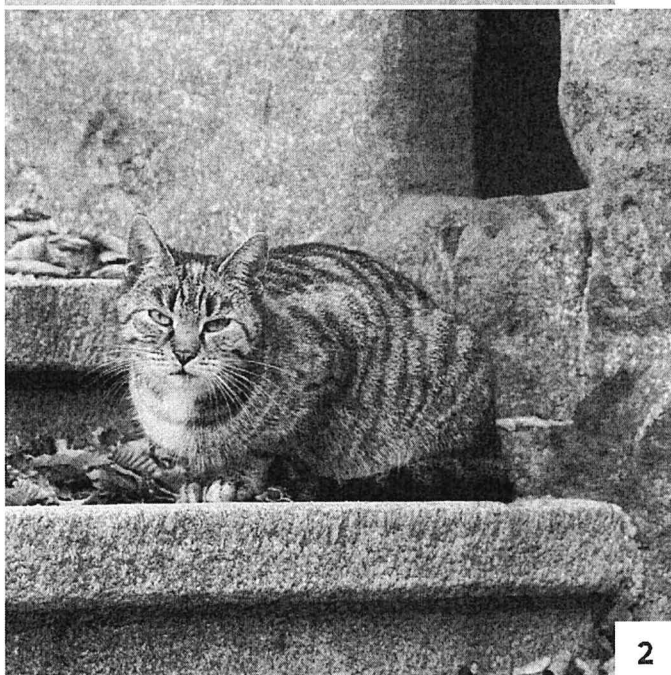
Mam nadzieję, że niniejszy Informator ułatwi Państwu skuteczną opiekę nad kotami w Państwa gminie. ”

dr nauk prawnych
Agnieszka Gruszczyńska

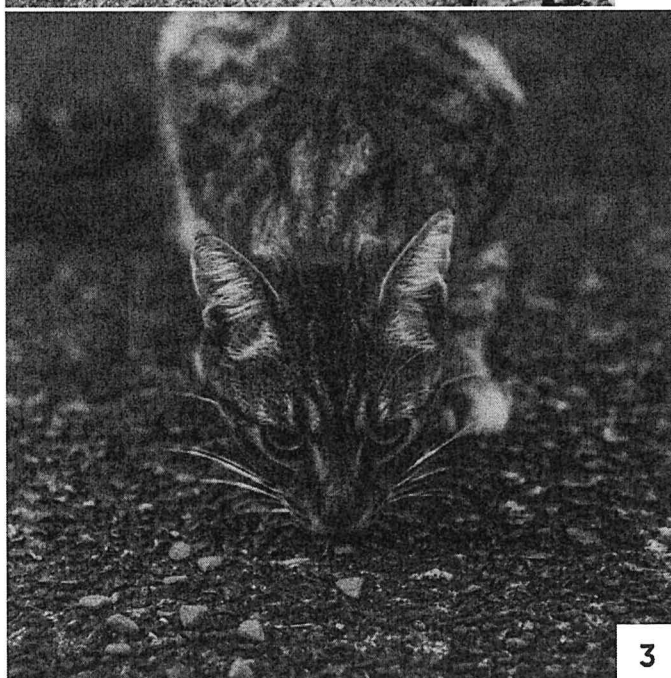




1



2



3

TRZY KOCIE GRUPY

Z JAKIM KOTEM DOMOWYM (FELIS CATUS DOMESTICUS) MOŻEMY MIEĆ DO CZYNNIENIA?

Może to być:

1. **kot utrzymywany przez jego opiekuna** (właściciela), również taki, który przemieszcza się po okolicy (tzw. kot wychodzący);
2. **kot bezdomny**, a więc taki, który zabłąkał się lub uciekł, bądź został porzucony i nie można ustalić właściciela lub dotychczasowego opiekuna;
3. **kot wolno żyjący** urodził się na wolności i żyje jak zwierzę dzikie, jednak wspierany opieką człowieka..

Jednocześnie konieczne jest wzięcie pod uwagę, że zwierzęta te mogą migrować pomiędzy wskazanymi grupami.

Nie należy odławiać i umieszczać w schronisku dla zwierząt kotów wolno żyjących, jednak po wykonaniu zabiegu kastracji może się okazać, że zwierzę jest oswojone i preferuje kontakt z człowiekiem, a nie wolne bytowanie. Również małe kociaki mogą łatwo przyzwyczać się do człowieka i chętnie z nim pozostaną. W przypadku obydwu tych grup zwierząt powinny one zostać przekazane do adopcji (nowemu opiekunowi).

Z kolei kot, który został porzucony lub się zgubił, może zachowywać się jak zupełnie dziki, co nie oznacza, że nie wymaga pomocy, jak zwierzę bezdomne.



OPIEKA NAD KOTAMI WYCHODZĄCYMI

W przypadku kotów utrzymywanych przez ich opiekunów odpowiedzialność za opiekę nad nimi, w tym kontrolę rozmnażania, zapewnienie opieki lekarsko-weterynaryjnej i odpowiedniego pomieszczenia oraz wyżywienia, ponosi właśnie opiekun.

Koty wychodzące powinny być:

- **wykastrowane** (dotyczy to zarówno kocurów, jak i kotek – wystarczy jeden kocur wychodzący i wiele kotek wolno żyjących zachodzi w ciążę);
- **zaszczepione przeciwko chorobom zakaźnym**, w tym przeciwko wściekliznie (oczywiście zabezpiecza to kota wychodzącego, jak też koty wolno żyjące);
- **trwale oznakowane mikrochipem**, co pozwoli na szybkie zwrócenie zwierzęcia jego opiekunowi.

Co prawda, nie są to wymogi stanowiące prawem, jednak **skuteczne zachęcanie mieszkańców gminy do odpowiedzialności za swoje zwierzęta może znacząco wpłynąć na efektywność realizacji przez gminę opieki nad kotami wolno żyjącymi oraz kotami bezdomnymi, a więc też zmniejszyć ponoszone koszty.** Pozwoli też na ustalenie opiekuna w przypadku zdarzenia drogowego z udziałem zwierzęcia – wystarczy powiadomić opiekuna o przewiezieniu zwierzęcia do zakładu lekarsko-weterynaryjnego i wezwać do udzielenia dalszej opieki.

KASTRACJA KOTÓW UTRZYMYWANYCH PRZEZ MIESZKAŃCÓW GMINY JAKO ISTOTNY ELEMENT ZWIERZOWEJ „AKCJI KASTRACJA!”

Oczywistym jest, że koty wychodzące znacząco wpływają na ekosystem, nie tylko w zakresie polowania na gryzonie, ale także znacznie zwiększają populację kotów wolno żyjących – dotyczy to wychodzących kocurów, ale też kotek, które wracają do domu z kociętami, a opiekunowie nie mają pomysłu, co z nimi zrobić.

ZWIERZowa „Akcja Kastracja!” jest więc również skierowana do opiekunów kotów utrzymywanych w domach.

Założenia:

- Kocia ciąża trwa od 52 do 65 dni.
- Kotka rodzi 3 razy w ciągu roku.
- W miocie rodzi 6 kotów, z czego połowa to kotki, które rodzą w kolejnym roku i wszystkie koty przeżywają.
- Każda kotka rodzi tylko jeden rok.

1
kotka

Po 1 roku **19** kociąt

Po 2 latach **181** kociąt

Po 3 latach **1 639** kociąt

Po 4 latach **14 761** kociąt

Po 5 latach **132 859** kociąt

OPIEKA NAD KOTAMI WOLNO ŻYJĄCYMI

Pojęcie kota wolno żyjącego znalazło się tylko w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt. Przepis ten brzmi: *Program, o którym mowa w ust. 1 (program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności), obejmuje w szczególności: [...] opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie.*

Powstaje więc pytanie – **co powinno mieścić się we wskazanej „opiece nad kotami wolno żyjącymi”?**

Według orzecznictwa sądów:

1. powinna gmina ustalić miejsca bytowania zwierząt oraz wskazać i nadzorować wykonawców poszczególnych zadań.

Według dobrych praktyk opracowanych przez organizacje zajmujące się ochroną zwierząt oraz Głównego Lekarza Weterynarii¹ są to następujące zadania:

2. koty wolno żyjące nie powinny być wylapywane i umieszczane w schroniskach dla zwierząt;

3. zapewnienie dokarmiania (konieczne jest oszacowanie populacji kotów oraz stworzenie listy społecznych opiekunek i opiekunów kotów – umożliwi to ustalenie ilości karmy oraz określenie osób odpowiedzialnych za realizację zadania);

4. kontrola populacji, w tym przeprowadzanie zabiegów kastracji wraz z widocznym oznakowaniem (przycięciem jednego ucha, co zabezpieczy przed powtórny odłowieniem), a później wypuszczanie w miejscu odłowienia, chyba że zwierzę kwalifikuje się do opieki domowej, np. ze względu na problemy kota ze zdrowiem lub potrzebę przebywania z człowiekiem;

5. zapewnienie kotom wolno żyjącym schronienia, w szczególności przez udostępnienie odpowiednich pomieszczeń, a jeśli to nie jest możliwe – postawienie budek;

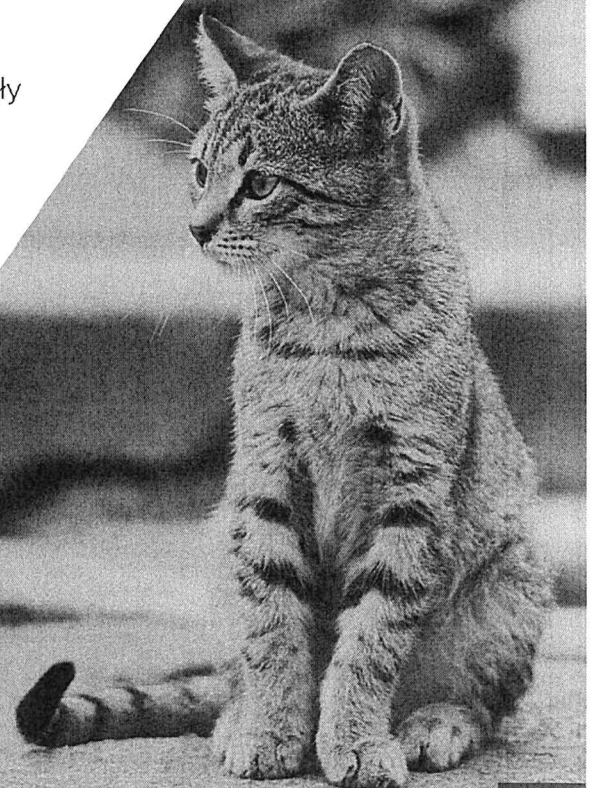
Oprócz wymienionych wyżej zadań wskazać należy:

6. udzielanie pomocy lekarsko-weterynaryjnej kotom, które uległy wypadkom drogowym, jak też kotom chorym (celowe byłoby coroczne odrobaczanie i podejmowanie działań w przypadkach takich chorób, jak koci katar lub inne choroby wirusowe czy bakteryjne oraz w przypadkach pogryzień);

7. zapewnienie miejsc opieki na czas rekonwalescencji.

Przy czym należy pamiętać, że osoby udzielające pomocy lekarsko-weterynaryjnej takim zwierzętom, czasem nieoswojonym, powinny mieć odpowiednie przygotowanie w zakresie wiedzy i praktyki. Zapobiegnie to pogryzieniom i podrapaniom oraz konieczności przetrzymywania nieoswojonych zwierząt na obserwacji.

¹ „Zasady dobrych praktyk w sprawie programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, uchwalonych przez rady gmin”.



SPOŁECZNE OPIEKUNKI I OPIEKUNOWIE KOTÓW WOLNO ŻYJĄCYCH

Bardzo ważną funkcję w opiece nad kotami wolno żyjącymi sprawują osoby, które wolontarystycznie, na co dzień opiekują się konkretną grupą kotów.

Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt powinien zawierać postanowienia dotyczące współpracy ze społecznymi opiekunami kotów wolno żyjących. Warto przewidzieć prowadzenie rejestru miejsc opieki nad kotami, w tym ich dokarmiania wraz z przypisaniem osób, które faktycznie realizują opiekę, oraz określeniem liczby kotów. Pozwoli to na oszacowanie ilości potrzebnej karmy na rok, liczby kotów wymagających kastracji oraz ocenę, czy wszystkie grupy kotów w gminie zostały objęte opieką.

Warto również opracować wzór porozumienia ze społecznym opiekunem kotów, co pozwoli na określenie obowiązków takich osób, np. w zakresie systematycznego zgłaszania zwierząt do zabiegu kastracji, systematycznego dokarmiania oraz utrzymywania czystości w miejscach bytowania kotów, jak też obowiązku zgłoszenia niemożliwości dalszego świadczenia opieki nad kotami.

OPIEKA NAD KOTAMI BEZDOMNYMI

W przypadku kotów bezdomnych sytuacja jest zgoła inna niż w przypadku poprzednich dwóch grup.

1. Gmina ma obowiązek odłowienia i umieszczenia w schronisku zwierzęcia bezdomnego, jak też jego wykastrowania oraz prowadzenia działań w celu odnalezienia dotychczasowego opiekuna lub jeżeli opiekun ten się nie zgłosi, nowego.

2. Efektywność opieki nad kotami bezdomnymi w dużym stopniu zależy od warunków, jakie zapewnia schronisko dla zwierząt. W większości schronisk nie ma specjalnie wydzielonych i odpowiednio przygotowanych miejsc dla kotów. Skutkiem tego, w tych placówkach liczba zachorowań kotów i ich śmiertelność jest bardzo wysoka.

Dla właściwego wykonania zadania zapewnienia miejsca kotom bezdomnym w schronisku istotne jest precyzyjne określenie wymogów stawianych placówce, która będzie je wykonywała.

Osiągnięcie celu, jakim jest właściwa opieka, wymaga stworzenia warunków, które zapewnią możliwość realizacji zachowań właściwych gatunkowi. Koty nie mogą być przetrzymywane w klatkach. Przygotowane pomieszczenia muszą zostać wyposażone w legowiska, półki i przedmioty, które umożliwią kotu schowanie się. Każdy kot powinien mieć swobodny dostęp do pokarmu i świeżej wody, odpowiedniej do picia. Zwierzęta te powinny być łączone w ten sposób, by nie stwarzały dla siebie zagrożenia. Ważne jest uniemożliwienie kotom rozmnażania się w schronisku, a także zapewnienie spokojnego leczenia lub rekonwalescencji zwierzętom, które tego wymagają. Koty nie powinny być utrzymywane w bliskości psów, co będzie powodować nieustający stres. Stresującym czynnikiem będzie również zbyt duża liczba zwierząt w jednym pomieszczeniu.

Przykładem dobrych praktyk będzie przystosowanie dla kotów odrębnego budynku lub jego części oraz zadbanie o możliwość wychodzenia na dwór. Potrzebne więc będą osiatkowane woliery, tak by koty mogły się wspinać po drzewach czy wygrzewać na słońcu, jednak nie mogły poza nie wyjść. Dobrym rozwiązaniem jest, po okresie kwarantanny i przeprowadzeniu kastracji kota, umieszczenie go w tzw. domu tymczasowym.

ZALETY KASTRACJI KOTÓW

Zabieg kastracji kotów przeprowadza się u zwierząt dojrzałych płciowo i jest równie ważny dla kotów i kotek.

” W jaki sposób kastracja wpływa na zachowanie kota?

Są to głównie pozytywne zmiany:

- 85% kotów przestaje znakować moczem.

To zachowanie – typowe dla zwierząt zaznaczających granice terytorium, a także będących w okresie godowym – jest nie tylko powodem nieprzyjemnego zapachu w domu i okolicach. Może mieć również wymiar ekonomiczny, ponieważ jeżeli koty znakują w stodole, zwierzęta gospodarskie, zwłaszcza konie, nie chcą jeść zanieczyszczonego siana.

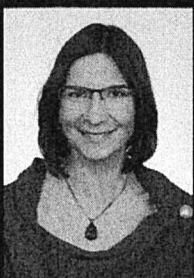
- 95% zwierząt ogranicza zakres swoich wędrówek.

Koty niewykastrowane, poza znacznie większym obszarem terytorium niż u kotów kastrowanych, wyruszają (nieraz na kilka dni) na dalekie wyprawy w poszukiwaniu kotki w rui. Niestety wiele z takich wycieczek kończy się tragicznie.

MIT: „wykastrowany kot się nie obroni”. Po pierwsze, kot trzymający się bliżej domu jest mniej narażony na spotkania z innymi zwierzętami.

Po drugie, kot wykastrowany nie jest odbierany przez kocury jako „rywal”, przez co znacznie rzadziej staje się celem ataku. Po trzecie zaś, jeśli zajdzie taka potrzeba, kot wykastrowany reaguje z taką samą szybkością i siłą jak kocur.

- 25% kotów po kastracji staje się łagodniejszy i bardziej skłonny do pieszczot. Nie znaczy to jednak, że po kastracji z kota robią się „cieple kluchy”. Kastracja nie zmienia osobowości czy temperamentu zwierzęcia – są to cechy uwarunkowane genetycznie. W dotychczasowych badaniach wykazano, że ani aktywność łowiecka, chęć do zabawy, ani też ogólna sprawność nie ulega zmniejszeniu po zabiegu.



Warto jednak pamiętać, że jeśli będziemy przekarmiać kota, to wykastrowane zwierzę łatwiej przytyje.

dr n. wet. **Jagna Kudła**, lekarz weterynarii, behawiorystka

ZWIERZOWA AKCJA KASTRACJA!

ZWIERZOWA AKCJA KASTRACJA! to projekt, który „ZWIERZ” Ogólnopolska Fundacja na rzecz Ochrony Zwierząt rozpoczęła w 2020 roku.

Proponujemy rozszerzenie prowadzonych na terenie gmin wiejskich i miejsko-wiejskich działań mających na celu zmniejszenie liczby zwierząt niechcianych (bezdomych) i zwiększenie efektywności tych działań, przy bezpośrednim wsparciu mieszkańców gmin, przez:

- wspólne promowanie oraz finansowanie zabiegów kastracji zwierząt przebywających pod opieką mieszkańców gminy oraz kotów wolno żyjących;
- możliwość nieodpłatnego udziału osób wskazanych przez Urząd Gminy w trzech profesjonalnych szkoleniach o:
 - a. tworzeniu programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt;
 - b. przepisach dotyczących dobrostanu zwierząt;
 - c. zasadach odbioru zwierząt w trybie administracyjnym.

Wspólne promowanie przeprowadzania zabiegów kastracji u zwierząt przebywających pod opieką mieszkańców gminy polegać będzie na przekazaniu przez Fundację ZWIERZ materiałów informacyjnych dla mieszkańców.

Wspólne sfinansowanie zabiegów – Fundacja ZWIERZ prześle gminie 5 000 zł na i kastrację zwierząt, pod warunkiem przekazania przez gminę takiej samej kwoty na ten sam cel.

WIĘCEJ NA: www.akcjakastracja.org

ZWIERZ

Ogólnopolska Fundacja na rzecz Ochrony Zwierząt

ul. Ekonomiczna 20, 43-150 Bieruń
NIP 6462937193 KRS 000053582
www.fundacjaZWIERZ.org

